

Henvendelse af 29. januar 1987 fra Boligselskabernes Landsforening til Folketingets boligudvalg

Vedrørende ældreboligreformen (L 116 og L 117)

Boligselskabernes Landsforening skal hermed rette henvendelse til boligudvalget med opfordring til at foretage en række væsentlige ændringer under udvalgets behandling af ovennævnte lovforslag.

Landsforeningens henvendelse skal ses i forlængelse af vores henvendelse til udvalget af 24. februar 1986, hvor vi meget udførligt redegjorde for vores syn på de den 29. januar 1986 fremsatte lovforslag.

De nu fremsatte lovforslag indebærer først og fremmest en vis lettelse af den kommunale udgiftsbyrde i forhold til det tidligere lovforslag ved de skete ændringer af finansieringsreglerne.

Disse ændringer er imidlertid efter Landsforeningens opfattelse på ingen måde tilstrækkelige til at sikre den meget nødvendige forøgelse af indsatsen på ældreboligområdet, som bl.a. ældrekommissionen påpegede med meget stor klarhed i den afsluttende betænkning fra 1982.

På denne baggrund redegøres nedenfor for Landsforeningens kritik af de nu fremlagte lovforslag og for vores forslag til ændringer. Landsforeningens kritik og forslag kan sammenfattes i følgende punkter:

- Der må sikres en væsentlig større aktivitet end de 1.500 boliger årligt, som lovforslagene lægger op til.
- Det foreslåede finansieringssystem indebærer en vis forbedring sammenlignet med det i januar 1986 foreslåede, men forslaget giver fortsat anledning til problemer, og derfor foreslås det, at finansieringen indrettes efter de for alment nyttigt byggeri gældende regler.
- Det foreslås, at bestemmelserne om de private bygherrer udgår af loven.

- Der må sikres mulighed for tillæg til rammebeløbet ved udgifter til særlig ældre- og handicapvenlig indretning.
- Der må ikke lægges urimelige hindringer i vejen for at indrette ældreboliger i den eksisterende almentnyttige boligmasse.
- Der må foretages en væsentlig rammeforhøjelse for byfornyelsesaktiviteten i forbindelse med den foreslåede ændring af byfornyelsesloven til også at omfatte særlige ældrehensyn.

Antallet af ældreboliger

Den afgørende indvending imod de fremlagte lovforslag er den helt utilstrækkelige aktivitet, der lægges op til.

Det fremgår meget klart af lovforslagets bemærkninger, at der kun sigtes på en aktivitet på 1.500 boliger årligt svarende til den nuværende aktivitet.

Dermed er den stort anlagte ældreboligreform reduceret til en mere teknisk ændring af de nuværende ældreboligformer uden nogen form for aktivitetsforøgelse.

Dette er helt utilstrækkeligt i forhold til ældreboligproblemet enorme tyngde, og der foreligger for boligudvalget så megen dokumentation af dette problem, at yderligere bemærkninger skulle være overflødige.

Det er Landsforeningens vurdering, at det utilstrækkelige aktivitetsniveau end ikke vil være i stand til at imødegå stigningen i antallet af ældre og den fortsatte nedslidning i mange utidssvarende boliger, hvor et meget stort antal ældre bor under utroligt ringe vilkår. Der foreligger derfor en meget alvorlig risiko for, at de uløste problemer, som ældrekommissionen påpegede i 1982, vil tage til i omfang, og at der vil ske en fortsat eksplosion i udgifterne til pleje og omsorg bl.a. som en følge af dårlige boligforhold.